

ת"פ 5506/11/19 - מדינת ישראל נגד זוהיר אבו סריחאן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 5506-11-19 מדינת ישראל נ' אבו סריחאן

לפני בעניין:	כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא המאשימה	מדינת ישראל ע"י חטיבת התביעות י-ם
נגד	הנאשם	זוהיר אבו סריחאן ע"י ב"כ עו"ד ריאד סואעד

גזר דין

- (1) הנאשם הורשע ביום 26.10.2022 על-יסוד הודאתו בהסעה ברכבו תושב זר השוהה בישראל שלא כדין, עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1) בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.
- (2) לפי עובדות האישום, ביום 22.8.2019 בשעה 07:00, אסף הנאשם ברכבו ממחסום 300 בירושלים את מר עיסא חיגאזי שהוא תושב האזור ולא החזיק באישור כניסה לישראל כדין באותה העת (להלן: "עיסא"). בסיום יום העבודה, הנאשם הסיע אותו שוב לעבר המחסום, עד אשר עוכב לבדיקה על דרך חברון סמוך לקבר רחל בשעה 17:00 לערך. במעשיו אלה הסיע הנאשם תושב זר ששוהה בישראל שלא כחוק.
- (3) בדיון מיום 25.12.2022 טענו הצדדים לעונש.
- (4) המאשימה טוענת בין השאר ובעיקר, כי במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים בהוראת החיקוק ובראשם השמירה על יכולת המדינה להתמודד עם האתגרים הביטחוניים שנובעים מכניסת שוהים בלתי חוקיים לישראל. מתחם הענישה ההולמת מתחיל מחודש מאסר ועד תשעה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. במקרה לפנינו היה על הנאשם לבדוק אם ברשות הנוסע אישור כניסה לישראל באותו זמן נתון. לנאשם קיים עבר פלילי (מוצג מא/1) אם כי ישן יחסית. המאשימה גורסת שיש למקם את עונשו בתחתית המתחם ולהשית עליו מאסר שירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס וכן פסילה בפועל ופסילה מותנית.
- (5) הנאשם - באמצעות בא-כוחו עו"ד ר' סואעד - טוען בין השאר ובעיקר, כי ביחס לאירוע שבו הודה, אותו יום עלו עיסא ואחרים לרכבו מהמחסום כאשר לאחרים היו היתרי כניסה לישראל. באותו רגע, לא הייתה כל סיבה שהנאשם יחשוד כי מדובר בשב"ח. לא מדובר בתכנון או בכוונה לעבור על החוק, כי אם בטעות תמימה. מכל

מקום, העבירה שבה הוא הורשע מצויה ברף הנמוך. לפי מוצג נ/1 (תעודת עובד ציבור לענין כניסות עיסא לישראל), ניתן לראות כי התאפשר לעיסא, לא אחת, להיכנס לישראל, כך שלא נשקפה ממנו כל סכנה ביטחונית. הנאשם גורס (על-יסוד פסיקה שהציג) כי נכון להעמיד את מתחם הענישה ההולמת, החל ממאסר מותנה ועד ארבעה חודשי מאסר, כאשר מיקום הנאשם בתוך המתחם. אמנם לנאשם קיים עבר פלילי, אך מדובר בהרשעה שהתיישנה בשנת 2018. הנאשם נטל אחריות מלאה ומאז אותה טעות בודדת, הוא מקפיד שלא לטעות שוב וכבר הפנים את הפסול במעשהו. מאז, לא הוגשו או נפתחו נגדו תיקים נוספים.

(6) גם הנאשם עצמו דיבר בדיון לפניי. הוא תיאר כי באותו יום שאל את עיסא אם יש לו היתר וזה השיבו בחיוב, וכי אז הסיע אותו עם אחרים לעבודה. נכון להיום הנאשם מאורס ועובד למחייתו. הוא התחייב שלא ישוב על מעשהו ואם מישהו פונה אליו הוא מבקש לראות את ההיתר לפני שעולה לרכב.

קביעת המתחם וגזירת הדין

(7) לפי סעיף 40ב בחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת האשם של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לצורך מילוי מלאכת גזירת הדין, לפי סעיף 40ג' בחוק העונשין, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, ולשם כך יתחשב בערך חברתי שנפגע מביצועה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצועה. לאחר מכן, ייקבע העונש בתוך המתחם בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ואולם רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם זה בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור, הכל כקבוע בחוק המוזכר.

(8) נסיבות ביצוע העבירה: כאמור, 22.8.2019 הסיע הנאשם את עיסא מהמחסום למקום מסוים, ובהמשך היום הוא הסיע אותו בחזרה למחסום, שעה שלאותו נוסע לא היה היתר כניסה לישראל והנאשם לא בדק זאת מבעוד מועד. הנאשם שתיאר לפניי כי שאל את עיסא אם הוא מחזיק בהיתר לפניי עלייתו לרכב וזה השיבו בחיוב, תיאור זה אינו נתמך בראיה כלשהי זולת דבריו. לצד זאת, כפי שעולה מהמוצג נ/1 לענין כניסות עיסא לישראל, עולה כי לפני ואחרי האירוע מושא האישום, בתקופה שבין יום 1.9.2017 ועד יום 5.10.2019 הותר לעיסא להיכנס לישראל, לא פחות מ-32 פעמים, בין מטעמי בריאות בין מטעמי עבודה. החשוב לענייננו, כבר ביום 25.8.2019 - קרי: שלושה ימים לאחר האירוע - כבר הותר לעיסא להיכנס לישראל וזאת עד יום 29.8.2019 (בין השעות 05:00 ועד 19:00) לצורך חיפוש עבודה. ללמדך כי לא נשקף סיכון בטחוני ממנו ונסיבות העבירה אינן מצויות ברף החמור.

(9) הערכים המוגנים שבאיסור הסעת תושב זר הם שמירה על גבולות המדינה ומניעת כניסת זרים לשטחה ללא היתרים מתאימים, בין לשמירה על ביטחון הציבור, על הכלכלה ועוד, וכן לשמירה על שלטון החוק.

(10) מדיניות הענישה הנוהגת: לקביעת מתחם הענישה ההולמת, בדקתי את הפסיקה שתובא להלן, כמובן תוך השוואה עם השינויים המחייבים, נמצא כי מנעד הענישה הנוהגת הוא רחב ונע בין ענישה מותנית (ולעתים לצד חינוכית-שיקומית) ברף הנמוך ועד מספר חודשי מאסר בפועל, ברף הגבוה. ראו והשוו: רע"פ 5094/20 זנאדה נ'

מדינת ישראל (30.7.2020); רע"פ 1119/18 חסן נ' מדינת ישראל (9.5.2018); רע"פ 4062/17 אלקואעין נ' מדינת ישראל (19.6.2017); עפ"ג (מחוזי ב"ש) 58809-10-13 מחארב נ' מדינת ישראל (1.1.2014); ת.פ. (שלום י-ם) 45789-10-21 מדינת ישראל נ' אסכאפי (4.12.2022); ת.פ. (שלום י-ם) 55961-05-20 מדינת ישראל נ' דיאב (7.4.2022); ת.פ. (שלום י-ם) 50910-04-19 מדינת ישראל נ' חמדאן (7.10.2021); ת.פ. (שלום י-ם) 26529-09-17 מדינת ישראל נ' אלהווא (6.11.2019). בעניינו של הנאשם ולאחר מתן הדעת לנסיבות ביצוע העבירה נקבע בזאת שהמתחם נע בין ענישה צופת פני עתיד לבין 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

(11) נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה: הנאשם בן 28 כיום. היה בן 24 במועד ביצוע העבירה. הנאשם נטל אחריות מלאה ללא הצורך בניהול הליך משפטי ושמיעת עדים, על כל החיסכון בזמנם של העדים, של הצדדים ושל בית המשפט. כיום הוא עובד למחייתו. בהתחשב באמור, בהתחשב בכך שמדובר באירוע בודד שחלפו מאז ביצעו כחמש שנים ולא נפתחו נגד הנאשם תיקים חדשים, כל אלה ייזקפו לקולת העונש. לעומת זאת, לחומרה, ניתנת הדעת לכך שהנאשם בעל עבר פלילי. בעברו הוא הורשע בבית המשפט המחוזי בסיוע לחבלה חמורה ובגינה הושתו עליו שישה חודשי מאסר בפועל. מדובר בעבירה שבוצעה בשנת 2012 וההרשעה היא משנת 2013. ההרשעה התיישנה בשנת 2018. נכון, גם נתון אחרון זה יש בו למתן את חומרת הדין. לצד זאת, מצופה כי אדם שעבר עבירה חמורה בעבר ובגינה אף נאסר, כי ינהג בקפדנות ובזהירות. לא כך עשה הנאשם במקרה זה ולכן גם על זה יש ליתן את הדעת. בשקלול של כל האמור, מיקום העונש הראוי יהיה בשליש התחתון של המתחם.

תוצאה

(12) על כן, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

- (א) שלושה חודשי מאסר ככל שיעבוד עבירה לפי חוק הכניסה לישראל תוך שלוש שנים מהיום.
- (ב) 80 שעות לתועלת הציבור לפי תוכנית שיכין שירות המבחן תוך 30 יום. השעות יבוצעו תוך שנה מיום אישור התוכנית. מובהר לנאשם כי עליו לבצע את התוכנית ואת הנחיות שירות המבחן כלשונן, אחרת - רכיב זה בענישה יוחזר לשולחן בית המשפט וייתכן כי יומר לעונש אחר.
- (ג) קנס בסך 1,000 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.3.2023 באמצעות רשות האכיפה והגבייה, בטלפון, באינטרנט או במזומן (בדואר). באחריות הנאשם לבדוק זאת ישירות מול הרשות וככל שיזדקק לכך, מזכירות בית המשפט תסייע לו בנדון.
- (ד) הנאשם יפסל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך שלושה חודשים וזאת ככל שיעבור את העבירה שבה הורשע תוך שנתיים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

המזכירות - להעביר את כתב האישום המתוקן, הכרעת הדין ואת גזר הדין לשירות המבחן.
עמוד 3

ניתן היום, ז' שבט תשפ"ג, 29 ינואר 2023.